

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatus De Conscientia, De Peccatis, De Legibus, De Fide, Spe,
Et Charitate

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

8 An sine fide supernaturali iustificari possis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76540)

Sanchez lib. 2. in Decal. cap. 2. n. 3. & 4. Suarez de fide disp. 12. sect. 2. n. 5. Et probari satis potest ex illo Ioann. Qui autem non crediderit, iam iudicatus est, & ex illo Marc. vi. Qui uero non crediderit, condemnabitur. Est ergo fides in actu adultis necessaria. Ratio autem quare hic actus fidei necessarius sit ad iustificationem, est, quia nemini adulto, & ratione utenti contingit iustificationem, nisi iustificationem speret. & de peccatis doceat. Deumque super omnia latere virtutibus diligat, ex Trident. sess. 6. cap. 7. & 8. Sed hæc esse non possunt sine actu fidei, quo credat & Deum esse, & posse omnia hæc bona illi conferre. Quapropter dixit Paul. Accedentem ad Deum oportet credere. & quia est, & quod remunerator sit. Ergo fides secundum actum est omnibus adultis necessaria. Ex quo fit huiusmodi actum debere esse supernaturalem in se, & ex parte principij: siquidem debet necessario ex auxilio gratiæ procedere, iuxta illud Ioan. 6. ubi Christus dicit, Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum; debet autem venire per fidem ut constat ex contextu. Ergo requiritur fides ex auxilio Dei, estque definitio expressa Trident. sess. 6. can. 3. Item debet esse sup. naturalis ex parte obiecti; debet enim credere obiectum, quod solis nature vitibus primo cognosci non potest, quia fides, quam Paul. expostulat necessariam ad salutem, est sperandarum substantiarum, argumentum non apparentium. Ergo est de rebus, qua lumine naturali apparere non possunt, sic Sanchez, Bannes, Valent. Coninch supra.

4. Solum video obiecti posse aduersus supradicta, contingere posse aliquem ita in remotissimis partibus esse nutritum, ut nullo modo noticia fidei ad eum accedat, nec per ipsum stet illam habere: at tunc hic consequitur salutem & non ex fide. Ergo fides necessaria non est.

Respondeo cum Valent. 2.2. disp. 1. q. 2. p. 2. pag. 294. Sanchez lib. 2. cap. 2. n. 4. Suarez illa disp. 12. de fide sect. 2. n. 15. Si gratia diuina præuentus legem naturalem (trauit, credendum est de diuina prouidentia illuminandum fore vel à Deo, Angelo, vel homine aliunde misso; quia hæc illuminatio necessario inferitur ex eo, quod Deus statuerit neminem sibi esse placitum nisi ex fide, & ex eo quod statuerit non denegari adulto ex diuina gratia, facienti quod in se est, media ad salutem necessaria; statuit enim illuminare omnem hominem uentem in hunc mundum.

PUNCTUM IX.

Quorum mysteriorum debet quis actualem fidem habere ex necessitate mediij.

1. Præmittitur dupliciter mysterium fidei cognosci posse implicite, & explicite. In cognitione explicita alicuius rei esse gradus.
2. Ante promulgationem Euangelij necessaria & sufficiens erat fides explicita de Deo, & implicita Christi mediatoris.
3. In quo implicita Christi cognitio consistat, explicatur.
4. Facili promulgatione Euangelij cognitionem explicitam Christi, & Trinitatis affirmant aliqui esse necessariam necessitate mediij ad gloriam, non tamen ad primam gratiam.
5. Alij affirmant utrique salutis necessariam esse.
6. Infirmantur supradictæ rationes.
7. Explicita noticia Trinitatis, & Incarnationis non est necessaria necessitate mediij, sed præcepti, ut probabiliter defenditur.
8. Explicatur locus Marc. ultim. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit; qui uero non crediderit, condemnabitur.

Dupliciter mysteria fidei cognosci possunt, explicite & implicite. Explicitè cognoscitur mysterium, quando in seipso cognoscitur, implicite quando in aliquo alio. Exemplo rem declaro. Dupliciter lucem cognoscere potes, vel in se ipsa, vel cognoscendo solem, qui illam continet; quando cognoscis lucem, cognoscendo solem, diceris cognoscere implicite, quando uerius lucem in se ipsa cognoscis, diceris cognoscere explicite. Et in præsentia materia proponitur tibi Deus, ut author gratiæ, & gloriæ, & tali propositione assentiens, tunc illud mysterium explicite cognoscis: at si tibi aliqua uniuersalis ratio credenda proponatur, u. g. esse credendum, quidquid à Deo est reuelatum, tunc mysteria fidei in particulari implicite tantum cognoscis, quatenus in illa uniuersali ratione virtualiter, & implicite continentur.

2. Secundò suppono in cognitione explicita alicuius rei esse gradus: alia est enim cognitio confusa, alia distincta, alia magis distincta. His positis.

Conclusio sit. Ante promulgationem Euangelij necessaria & sufficiens erat fides explicita de Deo auctore supernaturali, & implicita Christi mediatoris. Quod fuerit necessaria illa fides, ex supradicto puncto constat; quod sufficiat implicita Christi mediatoris, mihi probat manifestè locus ille *Altorum* 10.

ubi de Cornelio dicitur fuisse irum iustum, & religiosum, cuius preces, & elemosyna accendebant coram Leo. In quibus uerbis insinuat clarè habere gratiam, & iustitiam: & ita tradunt communiter Patres. Auguil. lib. de præd. sicut. Sanct. c. 7. & 84. in Leuit. Gregor. homil. 13. in Ezechiel. Chrysostom. sermone de fide, & lege naturæ. D. Thom. 2.2. quasi. 10. art. 4. circa argum. sed contra, & 3. p. quasi. 69. art. 4. ad 2. At tunc Cornelius de Christo, & Trinitate non habebat explicitam notitiam siquidem à Petro fuit postea de illa instructus. Ergo sine noticia Christi, & Trinitatis explicita potuit ante promulgationem Euangelij stare iustitia: & ita tradit Valent. disp. 1. quasi. 2. p. 4. uel. secunda. Sanchez lib. 2. cap. 2. n. 7. Suarez plures referens disp. 12. sect. 13. num. 14. Quod uero semper fuerit necessaria ad salutem, implicita Christi, & Trinitatis cognitio, inde uideatur probari; quia non est aliud nomen datum hominibus, in quo oporteat nos saluos fieri præter Christi nomen, Ad. 4. Idem probatur ad Rom. 3. ubi aequaliter dicit omnes peccasse, & egere gloria Dei, iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem, quæ est in Christo Iesu, quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius. Ergo saltem de fide implicita debet inteligi Ad Galat. 3. Genes iustificatur ex fide illius, qui fuit Abraham promissus: Christus autem cognosci non potest, non cognita Trinitate; quia non potest cognosci filius Patris, & conceptus ex Spiritu sancto. Ergo qua ratione fuerit necessaria cognitio Christi, erit necessaria cognitio Trinitatis: sed de Christo ante promulgationem Euangelij non uideatur necessaria explicita cognitio sed solum implicita. Ergo neque Trinitatis.

3. In quo autem hæc implicita cognitio consistat, non satis constat inter Doctores. Valent. 2.2. disp. 1. q. 2. punct. 4. c. 317. uel. sed in promptu. Sanchez lib. 2. cap. 2. n. 7. Suarez disp. 12. sect. 3. n. 17. existimant hæc implicitam Christi fidem contineri sufficienter in aliquo actu supernaturali, quo explicite, & supernaturaliter cognoscatur Deum esse, & auctorem donorum supernaturalium ad peccatorum remedium; quia in huiusmodi obiecto continetur implicite Trinitatis, & Incarnationis mysterium. Quapropter Paulus solum expostulauit te cognoscere Deum esse, & esse supernaturalem bonorum remuneratorem. Ergo non requirit, ut cognoscat futurum esse in mundo aliquem mediatorum. Cæterum mihi uideatur implicitam cognitionem de Christo expostulare necessario, explicitam alicuius mediatoris, quo à peccatis liberandus sis, & gloriam obtineas; neque sufficere illam uniuersalem, & confusam notitiam de Deo auctore supernaturali, potente remittere peccata medijs, quibus ipse uoluerit: nam in huiusmodi obiecto non continetur implicite Christus Deus, & homo: siquidem state optime potest Deum esse auctorem supernaturalem, & remittere peccata, gloriæque concedere, quin facti homo. Ergo in illa cognitione hoc obiectum implicite non continetur. Quod si dicas te credere Deum esse auctorem supernaturalem, & remittere peccata medijs sibi placitis, & in hac fide contineri implicite fidem Christi, siquidem præceptum medium, quo Deus uoluit remittere peccata, fuit suus uigenitus filius, quem constituit propitiationem pro peccatis nostris; inferatur sanè eodem modo dici posse implicitam fidem omnium sacramentorum, & prædicationis Apostolorum, & aliorum quibus salutem consequuntur homines, esse necessariam, siquidem in illa cognitione implicite omnia hæc continentur: at scriptura, & Patres alio modo fidem Christi, quam sacramentorum, prædicationis, & aliorum mediatorum requirunt. Ergo uita illam ita confusam cognitionem expostulanda est cognitio explicita mediatoris, euiusmodi explicite non cognoscat hunc mediatorum esse Deum, & hominem, passioni, & morti subiectum.

Dices, plures ante Christi aduentum nullam habuerunt notitiam explicitam mediatoris. Et quidem Abraham uideatur primò reuelata; & tamen fuerunt iustificati. Item ad conuersionem solum uideatur requiri cognitio supernaturalis Dei offensi, potens peccatum remittere. Ergo non requiritur cognitio mediatoris ad iustificationem?

Respondetur nullum iustum caruisse notitia mediatoris: nam primo parenti post peccatum hæc fuit data, ut dixit Leo serm. 2. de nativitate Christi. Abraham autem fuit data clara & patens notitia, de suo semine esse futurum, quod si plures oculis illa homines caruerint, non diuine prouidentie, sed eorum peccatis attribuendum est: Quapropter si ipsi legem naturalem seruauerint diuina gratia adiuti, Deus illis tribuere notitiam mediatoris.

Ad confirmationem dico solum probare ex natura rei non esse necessarium ad iustificationem cognoscere esse aliquem mediatorum: 2. supposito, quod Deus noluerit iustificationem concedere, nisi ex meritis sui uigeniti, inferatur posse iustificare nisi suus uigenitus cognoscatur saltem (sub illa confusa cognitione mediatoris; & ita tenet Magist. in 3. dist. 2. c. 1. Forca plures referens 2.2. disp. 21. num. 4. Coninch. disp. 14. dub. 9. conclus. 2.

4. Difficultas ergo est, an facta promulgatione Euangelij fuerit cognitio explicita Christi, & Trinitatis necessaria necessitate